

Help mij Leven

VOOR
GOEDE DOELEN

(AJUDE ME A VIVER)

Nieuwsbrief

Jaargang 23, nr. 92: december 2009

Wie gaat er winnen?

Stichting 'Help mij leven' geniet het CBF-keur, uitgegeven door het Centraal Bureau Fondsenwerving (CBF). Alle instellingen met een CBF-keur zijn door het onafhankelijke CBF langs dezelfde meetlat gelegd. Ook 'Help mij leven' vindt het belangrijk om regelmatig te worden getoetst door een onafhankelijke en betrouwbare instantie. Zo kunt u als donateur er zeker van zijn dat wij voldoen aan de criteria van transparantie en goed bestuur.

Het CBF (Centraal Bureau Fondsenwerving) is een onafhankelijke stichting die toezicht houdt op het inzamelen van geld voor goede doelen. De taak van het CBF is het bevorderen van een verantwoorde fondsenwerving en besteding van middelen door het beoordelen van fondsenwervende organisaties.

Voorwoord

Beste vrienden,

Daar stonden ze dan, André Rouvoet en Robert Smits. Beiden voorvechter van kansen voor kinderen in een uitzichtloze situatie. Kinderen blijven kinderen, of ze in Brazilië wonen of in Nederland.

Op maandag 7 december schudden ze elkaar de hand, maar niet om te praten over hun werk. Het was tijd voor erkenning: erkenning dat Robert met zijn levenswerk een bijzondere bijdrage levert aan een betere samenleving. Wat was dat een mooie afsluiting van het jaar! Een koninklijke onderscheiding voor Robert Smits, onze Officier in de Orde van Oranje-Nassau.

Voordat Rouvoet de onderscheiding opspeldde, sprak hij Robert toe. Hij vertelde over Rodrigo, de jongen waarover Robert in de vorige nieuwsbrief schreef, en over André. Het zijn twee verhalen die voor Robert van groot belang zijn geweest in zijn motivatie om door te zetten en te blijven vechten. Robert zei onlangs: 'Het verhaal van Rodrigo is eigenlijk naast dat van André het verhaal waar ik het meest kapot van was'.

Het blijft voor ons in het veilige Nederland onbegrijpelijk hoe veel leed de mensen van REMER te verdragen hebben en toch steeds weer de kracht vinden om door te gaan. Steeds weer die ellende, maar ook steeds weer die verhalen van hoop. Dat is de combinatie die het werk van REMER en Sparta zo bijzonder maakt. En dat is ook de combinatie die ervoor zorgt dat alle vrijwilligers, maar in het bijzonder ook zo veel donateurs Robert en de kinderen blijven steunen. Je staat er lang niet altijd bij stil, maar een bijzonder compliment zoals de onderscheiding van Robert doet je beseffen dat je een klein steentje mag bijdragen aan een roeping die in de afgelopen 20 jaar echt gezorgd heeft voor de redding van vele kinderen. De erkenning door het officierslint en de officiële oorkonde, is een bevestiging van het feit dat het werk in Brazilië 'zin heeft'.

Maar het geld van donateurs moet ook zinnig besteed worden. Dat doen we al 20 jaar en kregen we deze maand opnieuw bevestigd met het CBF-keur. De herbeoordeling van het CBF bevestigde dat we als organisatie met uitsluitend vrijwilligers nog steeds voldoen aan eisen die ook gelden voor grote non-profits met hele secretariaten. Ook het professionaliseringstraject met REMER en Sparta helpt om het vertrouwen van donateurs te blijven rechtvaardigen. Die erkenning is minstens zo belangrijk.

Eén ding staat vast: zeker in deze tijd van economische crisis hebben we u harder nodig dan ooit. In een lichte roes van de koninklijke onderscheiding droeg Robert deze direct op aan alle donateurs en betrokkenen: 'Het is **onze** onderscheiding, door jullie kunnen we al 20 jaar kinderen helpen'.

Wij hebben met z'n allen het werk in Brazilië opgebouwd, laten we het samen een toekomst geven!

Namens de redactie wens ik u een gezegende kerst en een voorspoedig nieuwjaar.

Aldo Golja

Nieuwsbrief

Colofon en inhoudsopgave

Jaargang 23, nr. 92, december 2009

Colofon

De nieuwsbrief is een uitgave van stichting 'Help mij leven' en verschijnt vier keer per jaar.

Oplage ca. 1200 stuks

Redactie

Aldo Golja
André van der Eijk
Marco Kalverda
Yke Meindersma

Correspondentie

Postbus 155, 2665 ZK Bleiswijk
E-mail: mail@helpmijleven.org

Meer informatie: zie pagina 20

Inhoudsopgave

Voorwoord	3
Bestuursmededelingen	4
Koninklijke onderscheiding Robert Smits	5
Boek over 20 jaar Robert in Brazilië	6
Brief uit Brazilië	7
Atelier Obrigado spaart vervoer inloophuis	12
Vrijwilligersgroep 2010	13
Vrijwilligers in Brazilië.....	14
Terechte koninklijke onderscheiding.....	17
Van REMER tot koninklijke onderscheiding.....	19

Bestuursmededelingen

Beste donateurs en belangstellenden,

Maandag 7 december 2009 was een feestelijke dag. Robert Smits werd onderscheiden als Officier in de Orde van Oranje-Nassau. Robert kreeg de koninklijke onderscheiding opgespeld door vice-premier en minister voor Jeugd en Gezin, André Rouvoet. Het bestuur van 'Help mij leven' feliciteert Robert heel hartelijk met dit heuglijke gebeuren. We danken minister Rouvoet dat hij zelf deze onderscheiding wilde uitreiken en in het bijzonder willen we de tien schrijvers bedanken die hun steun hebben betuigd door een aanbevelingsbrief te sturen voor deze onderscheiding.

Maar Robert is niet iemand die graag in het zonnetje wordt gezet. Iedereen die Robert kent weet dat hij liever 1000 euro krijgt om te besteden aan de opvang van straatkinderen. Robert kon er niet onderuit, alles was geregeld zonder zijn medeweten en een groep van ongeveer 50 steunbetuigers was aanwezig bij de uitreiking op het ministerie. Een groot feest. Het is niet alleen Robert die nu geëerd wordt maar eigenlijk allen die zich de afgelopen jaren ingezet hebben in Brazilië en in Nederland, om de kinderen een toekomst te geven. Het is een steun in de rug om verder te gaan en de kinderen te blijven helpen.

Bij dezelfde gelegenheid werd minister Rouvoet het eerste exemplaar aangeboden van het foto- en verhalenboek over het werk onder de straatkinderen in Brazilië. Als feestelijk blijk ter ere van 20 jaar REMER is dit boek samengesteld met verhalen en foto's over mooie en blijde maar ook verdrietige en ongelooflijk wrede gebeurtenissen. Gebeurtenissen die Robert en zijn medewerkers intens hebben beleefd in de afgelopen 20 jaar in Brazilië. We weten dat zij dit werk kunnen volhouden vanuit hun geloof en vanuit de opdracht die God gegeven heeft. Daarbij hebben zij ook ons gebed en financiële steun heel hard nodig. Robert zegt altijd: 'Al wordt er maar één kind gered dan is alle inspanning de moeite waard'.

Met deze afsluiter hebben we een bijzonder jaar achter de rug. Dankzij uw steun hebben we al die kinderen hoop kunnen geven, een kans op een nieuwe toekomst. In deze tijd van economische crisis zijn het de allerarmsten in deze samenleving die het meeste moeten lijden.

Ik hoop dan ook dat u naar vermogen blijft meevechten met Robert. Een officier, verwickeld in een strijd. Niet om de macht, of om grondgebied, maar een strijd om het leven van anderen.

We wensen u allen heel feestelijke en gezegende kerstdagen en een gelukkig nieuwjaar toe. Laten wij de kinderen niet vergeten!

Met vriendelijke groet,

Marieke Oostenbrink, voorzitter.

Koninklijke onderscheiding voor Robert Smits

Deze maand is Robert twee weken voor familiebezoek in Nederland. Op maandag 7 december werd hij met een smoesje naar Den Haag gelokt, waar vice-premier André Rouvoet op hem wachtte. Tot grote verrassing van Robert ontving hij uit handen van de minister een hoge koninklijke onderscheiding als blijk van grote waardering voor zijn heldhaftige werk in Rio. Daarbij was een gezelschap aanwezig van 50 betrokkenen waaronder familie, vrienden en vrijwilligers en donateurs van 'Help mij leven'. Onder de aanwezigen was Robert's moeder, voor wie de verrassing even groot en de eer zo mogelijk nog groter was dan voor Robert zelf.

Zoals u al kon lezen op de vorige pagina werd Robert benoemd tot Officier in de Orde van Oranje Nassau. Dit omdat hij volgens Rouvoet onder extreem moeilijke omstandigheden fantastisch werk doet dat een voorbeeld is voor velen in Nederland en in Brazilië. Zo roemde de minister het feit dat Robert in Brazilië kinderen van de dood heeft gered en een kansrijker plekje in de maatschappij heeft bezorgd, maar vond hij het daarnaast van grote waarde dat Robert "ook bij bezoeken aan Nederland doorgaat met zijn bevlogen missie door het houden van lezingen, het organiseren van bouwbrigades van vrijwilligers en het bewust maken van de jeugd van het harde lot van hun leeftijdsgenoten in Brazilië."

Volgens Rouvoet is het werk van Robert opgevallen als "een zegen voor de samenleving en een teken van hoop voor Brazilië, voor ons en voor de wereld".

De koninklijke onderscheiding noemde Rouvoet "een heel mooi en hopelijk stimulerend compliment, dat ook bedoeld is voor André, wiens tragische lot u heeft bewogen om door te gaan, steeds weer te vechten voor kinderen zoals hij." Daarop vertelde de vice-premier het bittere verhaal over de 12-jarige straatjongen André, die tijdens Roberts' beginjaren in Rio de leider was van een groep zwerfkinderen rond het centraal station. André was enorm enthousiast over de aanstaande opening van het eerste opvanghuis en telde de dagen werkelijk af, omdat volgens hem de straat te gevaarlijk was om te overleven. Op de dag voor de opening werd Robert bedreigd door een drugsbende die de opening wilde tegenhouden. Zou het toch doorgaan, dan werd voor straf één van de straatkinderen vermoord. Robert besloot zich niet te laten chanteren en zette door. De opening was een geweldig feest met gebak, ballonnen en veel kinderen, maar met één grote afwezige: André. 's Avonds werd André gevonden met elf kogels in zijn lichaam, 100 meter van het opvanghuis.

Na afloop van de uitreiking werd het glas geheven op de gezondheid van Robert en werd de hoop uitgesproken dat zijn werk ooit niet meer nodig zal zijn.

Wij danken alle donateurs die het werk van Robert zo vele jaren mogelijk hebben gemaakt. Het compliment van de koninklijke onderscheiding straalt via Robert ook op u af. Wij hopen dat u de onderscheiding net als Robert ziet als een stimulans om het werk te blijven steunen.

Foto- en verhalenboek over 20 jaar Robert in Brazilië

Vorig jaar kwamen wij in contact met de Amerikaanse fotografe Viviane Moos, die in de jaren negentig twee keer een aantal weken met REMER heeft meegelopen. Zij heeft destijds tientallen rauwe en indrukwekkende foto's gemaakt van het straatleven en het werk van REMER, foto's die nog niets aan actualiteit hebben ingeboet.

Daarnaast hebben wij al jaren het plan om alle ongelofelijke verhalen en anekdotes van Robert te bundelen in boekvorm. Ook Robert zelf loopt al enige tijd met het idee rond om een boek te schrijven. Wij hebben een eerste poging gedaan door een selectie te maken uit 20 jaar rondschrijfbrieven van Robert.

De verhalen en foto's zijn gebundeld in een mooi ingebonden boek, waarvan de eerste exemplaren werden uitgereikt aan Robert en minister Rouvoet. Het boek geeft een indrukwekkend beeld van het harde straatleven in Rio en de hartverscheurende gebeurtenissen die Robert door de jaren heeft meegemaakt.

Wij bieden iedereen die zich betrokken voelt bij het werk van REMER en Sparta graag de gelegenheid dit boek te bestellen. Om uit de kosten te komen vragen wij daarvoor een vergoeding van € 20,= plus verzendkosten.

U kunt het boek bestellen door een mail te sturen aan ons secretariaat via info@helpmijleven.org of via onze website www.helpmijleven.org. Van harte aanbevolen.

Brief uit Brazilië

Beste vrienden,

Rio is als stad uitgekozen om in 2016 de Olympische spelen te gaan organiseren. Wat was er een blijdschap bij de Braziliaanse delegatie toen het nieuws bekend werd! De president, gouverneur, burgemeester en anderen sprongen een gat in de lucht en moesten huilen van blijdschap! Was het ook feest in de krottenwijken waar bijna 3 miljoen mensen wonen? Of was het met name feest in de rijke delen van de stad? De delen die er nog mooier uit zullen gaan zien, die nog veiliger zullen worden en die beter en sneller transport zullen krijgen.

Natuurlijk zal er meer werkgelegenheid gaan ontstaan, maar zwervers en krotten die op de routes liggen zullen worden verwijderd en verplaatst naar gebieden buiten de stad. Waarom is er geen geld voor educatie, gezondheidszorg en veiligheid.? Rio is de stad van plezier waar de meest vrolijke mensen van de planeet wonen, maar Rio is ook de stad van duizenden moorden per jaar en honderden vermisten per jaar die verbrand of begraven zijn. Ik moet zeggen dat ik, net als vele mensen die in favela's werken of wonen, *niet* stond te springen van blijdschap. De acties om drugsjongens te verjagen (lees: vermoorden) zullen opgevoerd worden. En dat terwijl je weet dat als je er één neerschiet, er 10 klaar staan om het werk over te nemen. Hoeveel onschuldige mensen zullen niet geraakt gaan worden door deze kogels? Hoeveel kinderleed ontstaat er niet als kinderen op de grond moeten liggen als er urenlang wordt geschoten!! Na 22 jaar hier in Brazilië lijkt het wel alsof het steeds erger wordt! Er moet voor gezorgd worden dat wapens en drugs Rio niet in kunnen komen. De armoede moet worden bestreden. De jongeren moeten uitzicht hebben op een baan die beter betaalt dan wanneer zij werken voor een drugsbende!!

Sparta

Het ledental van Sparta is dit jaar overweldigend. Dit komt vooral door de prachtige resultaten die door Sparta werden behaald tijdens het stadskampioenschap. Iedereen wil er bij horen. Sparta is een begrip geworden in de wijk. En dit geldt niet alleen voor de kinderen – voor wie dit altijd al zo was – maar juist ook voor de ouders. De ouders volgen hun kinderen nu meer tijdens trainingen en wedstrijden en op die manier hebben ze ook meer aandacht voor hun kinderen als het gaat om goede schoolresultaten en het volgen van cursussen.

Jairo is een jongetje van 11 jaar. Hij is zo ongelofelijk brutaal. Het is zo'n jochie van wie je als trainer eigenlijk hoopt dat hij niet op komt draven, want met hem erbij is er elke wedstrijd een vechtpartij. Het einde van een training verliep dan ook altijd hetzelfde: al scheldend liep Jairo iedere keer de zaal uit. Jairo sliep alleen nog maar thuis en vermaakte zich de rest van de dag in de wijk. Het zou niet lang meer duren voordat hij als uitkijkpost zou gaan werken voor de bendes. Petroleo, onze trainer, zag veel voetbalkwaliteiten bij deze jongen en hij begon hem meer aandacht en verantwoordelijkheid te

geven. Dat vond Jairo prachtig. Hij mocht de shirtjes verzamelen. 'Inleveren', commandeerde hij met zijn schelle stem. Als het hem te lang duurde, scheurde hij bijna het shirt van het lijf van de speler, maar het ging steeds beter. Als laatste verliet hij samen met de trainer de club. Petroleo ontdekte dat Jairo alleen een verslaafde vader had die hem veel sloeg. Hij nodigde Jairo uit om een tijd bij zijn gezin in te trekken. Tegelijkertijd werd met zijn vader gesproken (die veel verdriet had over zijn zoon) en deze nam zijn intrek in een afkickcentrum waar het goed met hem gaat. Jairo is ontzettend veranderd. Hij zit nu op school en hij is één van de beste spelers in het veld. Een klein ventje tussen veel grotere leeftijdgenoten!! Zo zijn er zoveel verhalen te vertellen over de meer dan 500 kinderen die iedere maand door Sparta worden geholpen.

Jacarézinho

Jacarézinho is het schooltje waar bijlessen worden gegeven. Het staat in één van de gewelddadigste wijken van Rio. In samenwerking met de kerk worden hier 80 kinderen een halve dag opgevangen. Zij krijgen lessen die hen moeten helpen om aan het einde van het schooljaar over te kunnen gaan. Kinderen leren dat zij winnaars kunnen zijn. Dit betekent niet dat ze altijd de eerste prijs kunnen halen, maar dit betekent dat ze leren om door te zetten en niet op te geven als het moeilijk gaat. De leraressen doen er alles aan om hen niet alleen te helpen bij het huiswerk, maar om ook hun verhalen aan te horen en samen met de pedagoge een oplossing te vinden voor problemen.

Particia (13 jaar) werd zwanger. Volgens haar was nu alles afgelopen en had zij verder als enige taak om voor het kind te zorgen. Haar vriend was bij de bende en wilde haar met een dikke buik al niet meer hebben. Eigenwaarde en liefde voor haar kindje moesten haar aangeleerd worden. Het gaat nu goed met haar, maar hoeveel Particia's lopen niet hopeloos rond in Jacarézinho. Ongeveer 40% van de pubers in deze wijk is zwanger! Volgend jaar zou de kerk graag willen uitbreiden van 80 naar 140 kinderen, maar daar moet wel geld voor zijn en dat hebben wij niet!

REMER-Rio

Straatwerk

In januari is ons Volkswagenbusje gestolen. Na een maand werd het teruggevonden zonder motor en andere belangrijke inhoud. Na 8 maanden strijd met de verzekering is het busje deze maand vrijgegeven. Gelukkig hadden wij in maart via een gift een ander Volkswagenbusje gekregen. Zoals jullie weten, wordt er contact gemaakt met de aan crack verslaafde kinderen in verderop gelegen wijken. De kinderen die mee willen naar het inloophuis stappen in het busje en gaan mee. Maar één busje is vaak te klein. Hoe groot was de blijdschap over de aanwezigheid van een tweede busje.

Niet alle kinderen willen mee, omdat de meesten vaak zo onder invloed zijn dat zij op straat willen blijven om te kunnen gebruiken. Na een aantal maal gebruikt te hebben, is een kind meestal verslaafd. Na ongeveer 10 minuten begint de drug te werken. De kinderen doen er werkelijk alles aan om aan

deze goedkope drug te komen. Ze bedelen, stelen en prostitueren zich! Deze kinderen zullen binnen een jaar dood gaan als zij niet afkicken. Dat laatste is momenteel in het beste geval weggelegd voor 30% van de kinderen.

Een maand geleden werd vlakbij Huize Nieuwe Hoop tijdens een gevecht tussen bendes en de politie een politiehelikopter uit de lucht geschoten. Hierbij verloren drie agenten het leven. De gouverneur beloofde aan de mensen: 'We gaan jacht maken op deze bandieten'. In enkele dagen tijd verloren meer dan 40 mensen het leven. Volgens de politie waren er ook bandieten uit Manguinhos bij betrokken. Deze wijk werd binnengevallen door agenten. Politieagenten vlogen in helikopters boven de wijk om eventueel ook het vuur te kunnen openen. Ik maakte nog niet zolang geleden een foto. De moeder van dit meisje vroeg aan haar 15-jarige broer om een vuilniszak naast hun krot in de rivier te gooien, niet wetende dat een speciale eenheid op 200 meter afstand aan de andere kant van de rivier achter bomen verscholen stond. Met één gericht schot in zijn voorhoofd verloor Adilson het leven!

Huize Betânia

Tja, Huize Betânia wordt steeds voller. De meeste kinderen komen hier voor een warme maaltijd, medicatie en voor een douche. Maar gelukkig zijn er liefdevolle groepsleiders die hen omarmen en hen influisteren: 'Je denkt dat je alleen bent, maar ik hou van je en ik wil niet dat je dood gaat.' Het is zo belangrijk, die secondes, soms minuten van omarmen en liefhebben. Als zij dat begrijpen en willen ontvangen, dan is er een kans. Sommige kinderen zijn net skeletten, zo mager, zo afstandelijk, maar wij geloven dat er voor ieder kind een kans is, hoewel wij niet weten wie het zullen redden.

In huis werken verder een psychiater en een maatschappelijk werkster. Wij hebben sinds een maand twee activiteitenbegeleiders die allerlei verschillende programma's met de kinderen doen. Je kunt het je soms niet voorstellen als je een zestienjarige jongen iets simpels ziet maken wat een jongetje van zeven in Nederland op zijn gemakje zou doen. En als het dan af is, dan wordt het aan iedereen getoond met de grootste en mooiste 'smile' van de wereld.

Van Anderson werd eerder gezegd dat hij vermoord was. Toen kwam hij toch weer opdruven. Hij was op straat verslaafd geraakt aan crack. Een paar weken geleden werd hij door het technische team naar een kliniek buiten de stad gebracht. Wat een blijdschap is dat elke keer voor het team, als iemand ervoor kiest om de straat de rug toe te keren.

Huize Nieuwe Hoop

Michel, de jongen die sprak op de conferentie in Rio, zal tussen 5 en 12 december dit jaar in de hoofdstad Brasilia zijn om op de landelijke conferentie te spreken over de rechten van het kind. Uit iedere staat van Brazilië werden twee kinderen gekozen. Tijdens de conferentie zullen verschillende onderwerpen ter sprake komen, waaronder kindermishandeling en hoe dit te voorkomen is. Wij zijn hier erg blij mee. Michel natuurlijk des te meer. Hij kijkt er zo naar uit, al is het alleen maar om de vliegtocht! Onze maatschappelijk werkster gaat met hem mee.

Verder hebben wij een tweeling van dertien in huis die niet meer terug kon naar hun wijk vanwege diefstal. Gelukkig heeft het team de ouders kunnen overreden om te verhuizen, zodat de tweeling weer terug kon naar de eigen ouders. Rafael zei zo mooi: 'Ik ben zo blij dat ik het overleefd heb en dat ik een moeder heb die voor ons wil verhuizen. Nee, nooit zal ik meer iets stelen!' Voor de andere zeven jongens die hier wonen zoeken wij andere opvang omdat dit huis niet voor definitieve opvang bedoeld is, maar voor tijdelijk verblijf!

REMER-Minas

Sítio shalom

De groepsleiders/sters hebben het altijd zwaar gehad. Zij moesten altijd 23 dagen werken en daarna hadden zij 7 dagen vrijaf. Wij hebben besloten om vanaf februari 2010 in ieder huis 2 groepsleiders aan te stellen. Groepsleider A werkt week 1, groepsleidster B werkt week 2, groepsleider A komt weer in week 3, enz. Meer vrij zijn, betekent ook meer rust en enthousiasme als je de dienst weer oppakt. Dit komt ten goede aan het kind om wie alles draait.

Het is niet eenvoudig om aan mensen te komen. Toch merken wij nu dat er steeds meer mensen bij ons willen komen werken. Zo kunnen wij dus ook beter selecteren. Dit gaat natuurlijk geld kosten, maar wij zijn toch ontzettend blij dat we deze beslissing hebben

genomen. Gelukkig komt er steeds meer hulp vanuit Brazilië (al blijft het nog minder dan één derde, maar het gaat vooruit). De gemeente Pequeri hielp altijd al en daar zijn de gemeentes Guarará, Bicas en Juiz de Fora bijgekomen. Ook van de staat druppelt er al wat binnen. Voor de eerste keer is een project van een grote bank goedgekeurd. Volgend jaar zullen verscheidene activiteiten op de boerderij verzorgd gaan worden, zoals bijlessen, zang, theater en kunst, onder leiding van een pedagoge, twee activiteitenbegeleiders en twee stagiaires van een universiteit. Ook de Lionsclub in Bicas heeft hulp aangeboden door middel van het aanbieden van allerlei vakcursussen. Er komen steeds meer contacten waarmee wij erg blij zijn.

Regina (12 jaar) is weer bij ons terug op de boerderij. Zij was geadopteerd, maar werd door het gezin uitgebuit en kon haar kinderjaren eigenlijk gewoon weer vergeten. Toen de kinderbescherming het meisje uit het gezin weghaalde, vroegen deze mensen of de Sítio een ander kind voor hen had, graag een iets blanker kind dat iets minder ondeugend was. Wij zijn vaak erg bang voor waar de kinderen terechtkomen als zij ondergebracht worden bij adoptiegezinnen. Wij hebben daar geen zeggenschap over. Dat is de taak van de kinderbescherming, maar die doet er juist alles aan om zo snel mogelijk de kindertehuizen te ontruimen en gezinnen voor deze kinderen te vinden. Een echt goed uitgebreid onderzoek wordt vaak niet gedaan.

Twee weken geleden is plotseling (door een simpele niersteenoperatie) ons bestuurslid Nina overleden. Zij was al zeven jaar bij de boerderij betrokken: twee jaar als werkster op kantoor op de Sítio en vijf jaar als bestuurslid. Wij zullen haar ontzettend missen, omdat zij werkelijk alles voor de kinderen en het werk over had.

Met de meer dan 40 kinderen die op de boerderij wonen gaat het goed. Ieder kind heeft zijn verhaal, zijn trauma en ieder kind heeft tijd nodig om de wonden te laten helen.

Ricardo stottert zo erg dat je eigenlijk nooit begrijpt wat hij zegt als je niet erg goed luistert. Door de bijlessen gaat het wel steeds beter. Tijdens het middageten is er altijd iemand die bidt. Dit zijn meestal de grootste praatjesmakers, maar verleden week stapte Ricardo naar voren om te bidden. Het duurde wat langer dan normaal en niet iedereen begreep precies wat hij allemaal gezegd had, maar er was een prachtige stilte en daarin lag het begrip! De zomervakantie staat voor de deur, vele kinderen hebben contacten met een familielid of een vervangend gezin. Allemaal contacten die wij goed kennen. Zij zullen

daar een aantal dagen of weken doorbrengen. Voor degenen die hier achter blijven proberen wij een mooi programma te regelen met veel uitjes!

Studentenhuis

Twee meisjes, die al 10 jaar bij ons wonen, zijn 18 geworden. Het zijn Katia en Camilla. Katia gaat bij een tante wonen en Camilla in een Republica in Juiz de Fora die door ons betaald wordt. Dit totdat zij zelf een baan heeft.

Het schooljaar was dit jaar erg goed, alle jongeren die op de privéschool Granbery zitten gaan over naar de volgende klas. De jongeren die hier wonen hebben meestal geen contact meer met familie. Ons idee is om vier plaatsen open te stellen voor kinderen die door de kindbescherming rechtstreeks uit Juiz de Fora geplaatst worden. Alleen op deze manier is het mogelijk om voor het huis financiële hulp te krijgen van de gemeente. Tot nu toe woonden in dit huis alleen kinderen die van de Sitío kwamen, maar het is een feit dat er genoeg jongeren zijn uit Juiz de Fora die dit huis nodig hebben. Verder wonen er veel kleinere kinderen op de Sitío, die voorlopig toch niet naar het studentenhuis gaan.

Met mijn knie gaat het een stuk beter. Ik heb 2 maanden op krukken gelopen met mijn been in een soort omhulsel om het strak te houden. Sinds verleden week loop ik weer met beide benen op de grond en zonder krukken. Dit gaat nog wel langzaam, hoor. Ik heb het idee dat een schildpad mij in kan halen. Verder heb ik nu vijf dagen fysiotherapie en het gaat dus al veel beter. Twee december kan ik dus gelukkig naar Nederland komen en ik hoop jullie weer te zien.

Ik eindig deze brief met jullie te bedanken voor alles wat jullie gedaan hebben het afgelopen jaar voor het werk hier in Brazilië. Het is zo ongelooflijk veel, als je iedere dag weer ziet hoe levens veranderen. Ik blijf jullie vragen om door te gaan met deze steun. Eigenlijk is dit harder nodig dan ooit. De euro daalt hier enorm t.o.v. de Real, de prijzen en salarissen blijven stijgen. Gelukkig krijgen we meer steun vanuit Brazilië zelf, maar dit is nog te weinig. Het is voor ons zo belangrijk dat we maandelijks financieel rond kunnen komen en niet hoeven in te leveren op kwaliteit, want wij zitten nu op de goede weg en dat mag absoluut niet verloren gaan! De kinderen en ikzelf blijven rekenen op jullie belangrijke steun!!

In de naam van alle kinderen, medewerkers en mijn gezin wens ik jullie een gezegend kerstfeest en een zeer GELUKKIG en GEZOND 2010!

Met de vriendelijkste groeten,
Oetsia, Moises, Janine en Robert

Atelier Obrigado spaart een jaar vervoer naar het inloophuis bij elkaar —

Atelier Obrigado begon vorig jaar met de verkoop van enkele kaarsen en kalenders. Inmiddels is dit gegroeid tot vele artikelen, zoals sleutelhangers, tassen, sjaals, rozetjes, antiek, boeken en andere tweedehands spulletjes. We sorteren op drie markten: antiek, zelfgemaakte artikelen en rommelmarktspullen.

De taken zijn goed verdeeld: Gerry voor het knutselen, sorteren en uitzoeken, Marlies voor het knutselen, de kramen en de financiën en Cora voor het rijden en de kramen. Zo waren we het hele jaar aan de slag. In het weekend vroeg op, auto inpakken, folders van 'Help mij leven' niet vergeten en op weg naar ergens in het land. Wat hebben we ontzettend veel mensen ontmoet die geïnteresseerd waren. Een kraam op een markt, die voor een goed doel staat, kom je niet vaak tegen.

De aandacht van de mensen hadden we dus snel en dat resulteerde vaak ook weer in geweldige hulp. Om er twee te noemen: een mevrouw uit Krimpen aan den IJssel gaf ons de tip om een brief te schrijven naar de Kringloopwinkel in Krimpen, die de opbrengst aan vele goede doelen geeft. Een man bij onze kraam in Overschie gaf ons de tip om een brief te schrijven naar De Goede Doelen winkel in Delft. Ook zij geven hun opbrengst aan goede doelen. Dit hebben we aan 'Help mij leven' doorgegeven, en zo hopen wij dat ook door tips via Atelier Obrigado er extra geld bij 'Help mij leven' binnenkomt.

Gerry, Marlies en ik doen Atelier Obrigado niet alleen. Heel veel vrienden, collega's en familieleden helpen ons. Ze maken mooie tassen, sieraden, kaarten, enz. Verder helpen zij ons spullen rijden en komen ze spullen brengen om te verkopen. Wij mogen de spullen gratis opslaan bij 'De Baanderij' in Gouda. Op markten moeten we eigenlijk altijd kraamhuur betalen, maar af en toe is het ons toch gelukt om gratis te staan omdat het voor een goed doel is.

We zijn trots op het resultaat van 2009: een jaar lang kunnen wij REMER geld geven voor de benzine van het volkswagenbusje, dat naar Casa Betania rijdt met de crackkinderen uit krottenwijk Manguinhos. Vanwege de grote afstand tussen de favela en het huis is dit niet lopend of met de bus te doen.

Beste mensen, ook namens Marlies en Gerry heel erg bedankt voor al jullie hulp en bijdragen.

Wij gaan door in 2010..... Jullie ook?

Cora Smits - Atelier Obrigado

www.atelierobligado.hyves.nl

Vrijwilligersgroep 2010

In 2010 gaat weer een nieuwe groep vrijwilligers op weg naar Brazilië om daar de handen uit de mouwen te steken. Cora Smits organiseert deze groep, die naar Rio gaat in september 2010.

Wie de deelnemers zijn, welke acties worden uitgevoerd om aan de financiën te komen en wat de verdere plannen zijn leest u op www.braziliegroep2010.reismee.nl. Voor meer informatie kunt u Cora benaderen via cthsmits@hotmail.com.

De opbrengst van Atelier Obrigado zal in 2010 gaan naar materialen en activiteiten die de vrijwilligers zullen uitvoeren met de kinderen in Rio en Pequeri.

Cora Smits, Gerry Bakker, Marlies van Veen

Nu ook online doneren mogelijk

Steeds meer mensen weten 'Help mij leven' via het internet te vinden. Al die bezoekers van de website kunnen sinds enkele maanden het werk van Sparta en REMER in Brazilië direct financieel steunen door online een donatie te doen. Wij hopen natuurlijk dat velen van deze mogelijkheid gebruik maken!

<http://www.helpmijleven.org/actie/onlinedoneren.html>

Online doneren via uw eigen bank

Vrijwilligers in Brazilië

Ik merk dat het me best wat moeite kost om onder woorden te brengen wat het werken daar en het leven van die kinderen betekent. Als ik het hier teruglees is het ook nog verre van wat ik me herinner. De stank die het huis vult als 's morgens een groep kinderen binnenkomt, van het vuil in hun kleren en de lucht van rook die in hun huid is getrokken omdat ze zich hebben gewarmd aan een vuurtje. De traagheid van kinderen die klaarblijkelijk al behoorlijk schade hebben ondervonden van drugs. Het zien van een kind dat leeft op de straat met één been. Het gevoel wanneer je wanhopig graait in een stapel met kleren, op zoek naar die ene warme trui. Het schudden aan een kind dat niet wakker wil worden, een ander kind dat niet mee wil. Het zien van kinderen die in een andere situatie zoveel kansen gehad zouden hebben, maar hier. Het alles. Het niks.

Fragment van de website van Marieke van den Pol en Rogier Toes: <http://toespol.waarbenjij.nu>

Met de kerstdagen zit onze tijd in Brazilië erop. Iets meer dan 5 maanden hebben we ons mogen inzetten voor het werk van REMER, voor straatkinderen en andere kinderen die ernstig bedreigd worden in hun ontwikkeling. Het zou mooi zijn om enkel positieve woorden te schrijven over de situatie van onder andere straatkinderen in Rio, maar helaas zou dat niet terecht zijn. De stad is de laatste tijd nogal in het nieuws geweest, u heeft het zelf misschien gehoord of gelezen. Natuurlijk de komst van de Olympische spelen in 2016 en het directe gevolg daarvan dat de microfoons en camera's vanaf nu tot aan de spelen en daarna extra gericht zijn op deze Braziliaanse stad. Ook in Nederland waren de neergeschoten politiehelikopter bij de favela Morro de Macacos en de bussen die in de brand stonden in de buurt bij Maquinhas nieuws.

De meeste tijd zitten wij gewoon rustig in de staat Minas Gerais op Sítio Shalom, de boerderij met opvanghuizen voor ex-stratkinderen en andere kinderen die ernstig gevaar liepen in hun ontwikkeling. Zo ben ik een tijdje geleden samen met de maatschappelijk werker, psycholoog en een meisje van rond de 15 op bezoek geweest bij haar moeder, zusje en broertjes. Diep in de provincie, bereikbaar over door regen in modderstromen veranderde wegen (dus gebruik makend van een jeep), woont haar familie. Het huis is gemaakt van bamboe en pluggen en heeft sinds 3 jaar elektriciteit. Van goede sanitaire voorzieningen is geen sprake, eveneens niet van goede voeding en de samenloop van deze en andere omstandigheden maken de vatbaarheid voor een slechte gezondheid groot. Toen zij 5 was is ze uit huis geplaatst, door de woonomgeving en ernstige mishandeling door haar vader is ze bij REMER terecht gekomen. De Braziliaanse regering heeft niet veel organisaties die hier zorg voor kunnen dragen, en als ze er zijn staan ze niet vaak goed bekend.

Opvallend is, nu al, hoe snel we de ongelijkheid van verdeling in arm en rijk vergeten. Hoeveel indruk Rio en de afgelegen gelegen dorpen in Brazilië ook maken, wanneer we zelfs op de boerderij zitten is het allemaal gemakkelijk en zijn we het snel vergeten. De gewoonte van luxe en rijkdom zit er zo ingesleten, terwijl het overgrote gedeelte van de wereldbevolking dit niet kent. In januari schrijven we meer over de hele periode hier in Brazilië, maar voor ons is dit al een van die dingen die we weer eens bewust worden en willen meegeven. Iets om meer bij stil te staan of bewuster mee om te leren gaan.

Vanaf hier goeds en zegen gewenst!
Marieke van den Pol en Rogier Toes

Verwijder deze pagina uit de nieuwsbrief, vouw op zo'n manier dubbel dat de afbeelding aan de buitenkant zichtbaar is en u de kerstboodschap kunt lezen wanneer u de kaart openklapt. U heeft nu een kerstkaart van het bestuur van stichting 'Help mij leven' in handen!

Beste donateur,

Deze kaart is bedoeld voor u. Maar in het bijzonder voor donateurs die af en toe, regelmatig, of soms al jaren lang hun donatie overmaken en die we nooit persoonlijk kunnen bedanken. Mensen van wie we maandelijks, per kwartaal of per jaar een bedrag mogen incasseren. Mensen die zelf geld overmaken. Donateurs die via een notariële schenking gedurende vijf jaar bijdragen. Dankzij al uw giften kunnen we het werk in Brazilië mogelijk maken.

Het liefst zouden we deze kaart per post naar u toesturen, maar dat past niet bij ons en waarschijnlijk ook niet bij u.

We weten de kosten in Nederland al jaren onder de 5% houden. Vorig jaar was dit zelfs maar 1,5% dankzij de inzet van alle vrijwilligers en ter beschikking gestelde materialen.

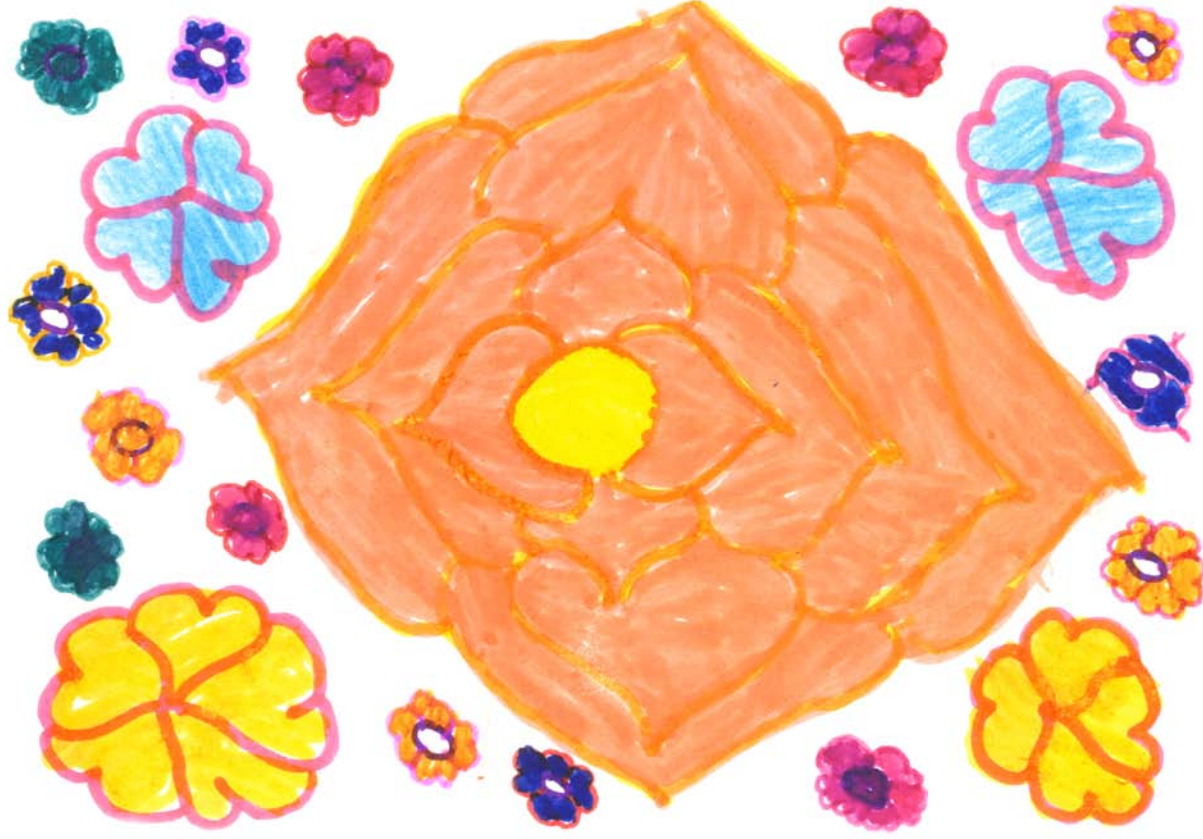
De portokosten kunnen we dus beter besteden!

Daarom sturen we deze kaart niet naar u op, maar vindt u deze in de nieuwsbrief. Onze bedoeling blijft hetzelfde: een persoonlijk bedankje.

Bedankt voor uw bijdrage. We hopen dat we ook in 2010 op uw gift mogen rekenen.

Namens Robert Smits, de kinderen en de werkers in Brazilië bedanken we u van harte voor uw steun en wensen u een mooi kerstfeest en een gelukkig en gezond 2010!

Het bestuur van Stichting 'Help mij leven'

Hierboven: een tekening van Darlene, 12 jaar.

Op de voorkant: 'Hip Hop', een tekening van Rendegurs, 13 jaar.

Bloemlezing: een terechte koninklijke onderscheiding

Om de aanvraag voor een koninklijke onderscheiding voor Robert te ondersteunen, schreef een aantal gezaghebbende personen een aanbevelingsbrief. Deze brieven geven een prachtig beeld van de waardering die op vele plaatsen voor Robert bestaat. Graag delen wij een aantal zinsnedes uit de brieven met u.

“De spreekbeurten, die Robert hield [...] hebben hun sporen wel getrokken. Voor veel jongeren uit onze gemeente heeft het werk van Robert Smits veel betekend. Jarenlang zijn er jongeren vanuit Bleiswijk naar het opvangcentrum Sítio Shalom gegaan om daar opvanghuizen voor de straatkinderen te bouwen. [...] Op die manier zijn veel jongeren zelf gevormd en hebben zij veel meer oog gekregen voor noden in andere werelddelen. Dat heeft een blijvende invloed in hun gehele leven.”

G.J. van der Togt

Predikant Protestantse Kerk te Hoogeveen

“Naast waardering voor het soort werk dat Robert doet en de resultaten die hij hiermee heeft bereikt, ben ik ook onder de indruk van de manier waarop hij zijn werk doet. De verhalen in zijn voortgangsrapportages zijn vaak hartverscheurend, maar ook weer hoopgevend. Uit zijn manier van schrijven spreekt een grote betrokkenheid, zorg en aandacht voor elk individueel kind.”

Veronika Uhl

Alg. directeur Net4kids Aid Foundation

“Robert zet zich met een enorme toewijding en energie in voor straatkinderen, vaak ten koste van zijn persoonlijk leven.”

“De projecten van REMER en Sparta vervullen een voorbeeldfunctie in de wijde omgeving, omdat aangetoond is dat de aanpak effect sorteert.”

“Ook in Nederland levert hij een maatschappelijke bijdrage van belang omdat tijdens zijn bezoeken particulieren – onder wie schoolkinderen en jongeren – betrokken raken bij de projecten. Op deze wijze wordt een brug geslagen tussen culturen en tussen jongeren, hier en daar.”

Gert Kuiper

Relatiebeheerder Impulsis (ICCO)

“Ik ben van mening dat Robert Smits één van de mensen is die zich bijzonder verdienstelijk heeft gemaakt voor de samenleving in Brazilië en de betrokkenheid van een grote groep mensen in Nederland bij dit project.”

Peter Treep

Predikant Gereformeerde Kerk te Bleiswijk

“Ik prijs mijzelf gelukkig Robert te hebben leren kennen in woord en geschrift. [...] Wij hebben hem leren kennen als een buitengewoon gedreven mens, die volstrekt onbaatzuchtig zich met zijn hele energie innzet voor de straatkinderen in Rio.”

Ir. J. Ridder

Stichting Kinderfonds Admiraal Siqueira

“Ik ben diep onder de indruk geraakt van de drive en de bevoegenheid van Robert Smits. Robert is de grote inspirator van de organisatie maar maakt gebruik van een breed netwerk van Braziliaanse medewerkers. Hij is onvermoeibaar. Hij is van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat aan het werk voor zijn kinderen op de straat. Hij is zo betrokken en gedreven dat het soms ten koste gaat van zijn eigen gezondheid.”

Ed den Besten

Alg. directeur Rabobank Barneveld-Voorthuizen

Voormalig bestuurslid HML

“Een uiterst gedreven persoonlijkheid, die zich ten doel heeft gesteld om zijn leven te besteden aan de verheffing van de kansloze en verkommerende kinderen die de krottenwijken van Rio de Janeiro bevolken. Dat betekende een keuze voor een hard bestaan, veel strijd en tegenwerking en vaak grote risico's ook voor eigen lijf en leden.”

“De stuwende en enthousiasmerende wijze waarop zijn persoon en werk velen, vooral ook jongeren, in diverse delen van ons land in beweging heeft gekregen voor de realisering van zijn idealen, is heel opmerkelijk in deze tijden van materialisme en individualisme. Een en ander heeft grote indruk op mij gemaakt en ik ben niet de enige.”

Jan Krajenbrink

Voormalig voorzitter HML

Voormalig lid Tweede Kamer

Voormalig burgemeester Woudenberg

“Robert raakt mij enorm door zijn persoonlijkheid, zijn heel groot geloof in God en de inzet voor de medemens in nood. Ik heb grote bewondering voor zijn werk in Brazilië.”

“Robert is al ruim twintig jaar, vaak met groot gevaar voor eigen leven en voor dat van zijn gezin, bezig om op te komen voor de jongens en meisjes in Brazilië. [...] Wat hij in al die jaren heeft bereikt, is met geen pen te beschrijven.”

“Ik ervaar Robert niet alleen als een goede vriend maar vooral als een profeet, een zeer inspirerend persoon, die zich kwetsbaar opstelt, met een groot geloof en vertrouwen in de God van alle leven, die hem en de kinderen nooit in de steek zal laten. Hier kan menigeen een voorbeeld aan nemen.”

Zuster Regina Plat

Algemene Overste van Congregatie van de H. Catharina van Siëna

“De gedrevenheid van Robert Smits heeft ook grote indruk gemaakt op de in totaal ruim 300 Nederlandse jongeren die met World Servants meegingen om dit woonproject te realiseren. Veel van deze jongeren zijn door Robert en zijn werk voor REMER zich bewust geworden van het onrecht dat deze kinderen wordt aangedaan. Daarnaast werden ze op indringende wijze bepaald bij de vele voorrechten die zij in Nederland hebben. Velen van hen zijn nadien in hun eigen omgeving maatschappelijk actief geworden. [...] Sommigen hebben mede door deze bijzondere ervaring bewust voor een andere opleiding gekozen en zijn bij vergelijkbare organisaties in het buitenland aan de slag gegaan.

Deze jongeren van toen zijn nu burgers met een andere kijk op de wereld. Door het werk van REMER is er onder hen draagvlak ontstaan voor initiatieven die onrecht bestrijden en werken aan een rechtvaardiger wereld.”

Jan van der Leest

Coördinator projectmanagement World Servants

“Eind jaren '60 was Robert Smits leerling van CBS “de Poort” te Bleiswijk, de school waarvan ik 34 jaar directeur heb mogen zijn. Toen zo'n twintig jaar geleden sprake was van het opzetten van werkzaamheden om Braziliaanse straatkinderen daadwerkelijk dagelijks steun te verlenen, hebben wij niet lang hoeven aarzelen om onze oud-leerling Robert Smits vanaf dat moment jaarlijks een deel van het zendingsgeld tere beschikking te stellen. [...] Robert Smits was de enthousiaste promotor die op gedreven wijze onze leerlingen regelmatig op de hoogte kwam stellen van het wel en wee van zijn levenswerk. Zijn verhalen en bezieling maakten grote indruk op de kinderen en het onderwijzend personeel. [...] Zelfs andere oud-leerlingen zijn in zijn voetsporen getreden!”

F.C. van de Water, oud-directeur CBS “de Poort” te Bleiswijk

Liefde geven

Toen Robert nog maar net begonnen was in Rio, in juni 1988, schreef hij in zijn rondschrijfbrief het volgende:

Soms krijg ik te horen: "Is het eigenlijk niet een druppel op een gloeiende plaat, dat wat je nu doet?" Dan zeg ik: "Ik geloof in kleine overwinningen, ik geloof in de hoop, ik geloof in een voorbeeld geven". Als we nu eens beginnen te zeggen: "Voor mij hoor je erbij, ik houd van je omdat je een mens bent precies zoals ik, jij hoort erbij omdat ik dat wil. Willen is kunnen."

We zouden dit kunnen lezen als de 'missie' van Robert, de basisgedachte van waaruit hij werkt. Hij heeft in al die jaren vele druppels op de gloeiende plaat gegooid, vele kleine overwinningen gevierd en is altijd een voorbeeld van liefde geweest. Er is veel veranderd in Brazilië, in Rio, bij REMER en hier in Nederland, maar niet de missie van Robert. Opmerkelijk is de parallel tussen het bovenstaande en dit citaat uit Robert's brief die u net gelezen hebt:

De meeste kinderen komen hier voor een warme maaltijd, medicatie en voor een douche. Maar gelukkig zijn er liefdevolle groepsleiders die hen omarmen en hen influisteren: "Je denkt dat je alleen bent, maar ik hou van je en ik wil niet dat je dood gaat". Het is zo belangrijk, die secondes, soms minuten van omarmen en liefhebben.

Wij kunnen niet letterlijk de liefde geven die Robert en zijn mensen wel aan de kinderen geven. Wat we wel kunnen is het mogelijk maken dat zij daarmee doorgaan, mogelijk maken dat een kind dat helemaal niets of niemand meer heeft zich één moment geliefd voelt. Eén moment van erkenning dat je er bij hoort en dat je wel degelijk iets voorstelt, ook al voelt het zo anders als je in je eentje 's nachts op straat slaapt.

We willen u daarom vragen om nog een beetje liefde te geven. U kunt daarvoor de onderstaande acceptgiro gebruiken, maar natuurlijk is iedere andere bijdrage ook van harte welkom. De kinderen weten zelf niet dat de liefde van u komt, maar ze zullen u desalniettemin dankbaar zijn voor de (soms maar kortstondige) veilige haven die u ze biedt. Namens hen mogen wij u bij voorbaat die dankbaarheid overbrengen.

Contact

Informatie en adresgegevens

Bestuur 'Help mij leven'

Mw. C.M. Oostenbrink- Pronk (voorzitter)
Mw.T.C. van der Ent (secretaris)
Dhr. V. van Haeren (penningmeester)
Dhr. A.A. Golja
Dhr. A.P. van der Eijk
Dhr. M.B. Kalverda
Dhr. A.J. van Asten

Giften

t.n.v. Stichting 'Help mij leven'

Rabobank 10.76.14.642
Postbank 404.56.41

Postadres REMER

Sítio Shalom
Estrada Pequeri-Bicas km2
cep. 36.610-000 Pequeri (MG)
Brazilië

Secretariaat

Postbus 155
2665 ZK Bleiswijk
Telefoon: 0182-634730
E-mail: mail@helpmijleven.org

Website: www.helpmijleven.org

Coördinatie vrijwilligers

Mw. G. Bakker
Mosstraat 32
2802 KW Gouda
Telefoon: 0182-520174
E-mail: vrijwilligers@helpmijleven.org

© **Copyright 2009**. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, Internet of welke andere wijze dan ook, zonder uitdrukkelijke toestemming van stichting 'Help mij leven'.

Gemakkelijk geld overmaken

Graag maken wij u attent op de mogelijkheid om periodiek een vast bedrag naar de stichting over te maken. Het voordeel daarvan is dat u er geen omkijken meer naar heeft. Met de onderstaande machtiging kunt u aangeven op welk bedrag Robert en zijn medewerkers maandelijks kunnen rekenen. Robert, de medewerkers en de kinderen doet u daar een groot plezier mee!

Als vaste donateur van stichting 'Help mij leven' ontvangt u (indien u daar prijs op stelt) vier keer per jaar onze nieuwsbrief. Ook blijft u via onze website op de hoogte van de actuele ontwikkelingen in Brazilië.

Wilt u het werk onder de straatkinderen van Rio de Janeiro structureel ondersteunen, vul dan de machtiging onderaan deze pagina in en stuur die naar het secretariaat van de stichting. U kunt uw betaling uiteraard altijd stopzetten wanneer u dat wenst: een briefje aan het secretariaat is voldoende.

Wat kunnen wij doen met uw steun?

€ 5,-	Een maandvoorraad kleurpotloden	€ 40,-	Een maandvoorraad medicijnen voor het straatwerk
€ 10,-	Kleurboeken voor het straatwerk	€ 90,-	Een maand brood met beleg uitdelen op straat
€ 37,-	Een maand lang drinken uitdelen op straat	€ 460	Een maandsalaris van een straatwerker

Afschrijvingen

Maandincasso:	Rond de 30e van de maand
Kwartaalincasso:	30 maart, 30 juni, 30 september en 30 december
Halfjaarincasso:	30 juni en 30 december

Sturen aan: stichting 'Help mij leven' - Postbus 155 - 2665 ZK - Bleiswijk

Ik ondersteun het werk in Brazilië met een financiële bijdrage, daarom stuur ik de onderstaande machtiging op. Ik ontvang ieder kwartaal de nieuwsbrief van stichting 'Help mij leven'.

Ondergetekende,

Naam en voorletters _____

Adres _____

Postcode & woonplaats _____

(Email-adres) _____

Bankrekeningnummer _____

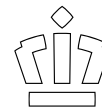
Postbanknummer _____

verleent hiermee tot wederopzegging machtiging aan **stichting 'Help mij leven'** om € _____ (euro) eenmalig/per maand/kwartaal/jaar* van zijn/haar* bovenvermelde rekening af te schrijven.

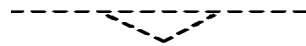
De nieuwsbrief ontvang ik graag per *post/digitaal**

Datum: _____ Handtekening: _____

*) Doorhalen wat niet van toepassing is

www.helpmijleven.org

Onjuist geadresseerd?

Wilt u dan onderstaande gegevens invullen en de omslag van deze nieuwsbrief retourneren naar het onderstaande adres?

- Verhuisd, adres onbekend
- Verhuisd, nieuwe/juiste adresgegevens:

Naam: _____

Adres: _____

Postcode & woonplaats: _____

Bedankt!